

ВЫВОДЫ

В заключение следует отметить, что реализация Концепции развития трудового потенциала АР Крым обеспечит повышение эффективности деятельности органов региональной власти в отношении регулирования процессов формирования, использования и развития трудового потенциала в соответствии с международными требованиями организации социально-трудовых отношений. Основные направления реализации Концепции сфокусированы на создании условий для трансформации социального пространства региона в отношении повышении социальной ответственности населения, работодателей и государства. При этом эффективность реализации Концепции будет предопределяться системой действенных инструментов, социальных и экономических методов, организационных мероприятий, представляющих собой механизм регулирования развития трудового потенциала региона.

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННЫХ ИСТОЧНИКОВ

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України.. Стратегія демографічного розвитку на період 2008-2015 рр.: [Електронний ресурс] :розпорядження :[затверджене 06.06.2007№382-р] :— режим доступу // <http://www.kmu.gov.ua/>.
2. Стратегия экономического и социального развития Автономной Республики Крым на 2011-2020 годы.: [Электрон. ресурс]. —Режим доступа: <http://www.minek-crimea.gov.ua/content.php?cid=Strategy>

УДК 658.15

МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ВНУТРІШНІХ І ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Дем'яненко Т.І.

Розроблено механізм взаємодії внутрішніх і зовнішніх факторів стратегічного управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємства. Розглянуті функції інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства.

Ключові слова: *інноваційно-інвестиційна діяльність, підприємство, функції інноваційно-інвестиційного розвитку, стратегічне управління.*

Сучасний період вітчизняної економіки характеризується прискореним переходом до інноваційного розвитку: реалізуються заходи, спрямовані на формування базових інститутів інноваційної економіки, національної інноваційної системи, реформування науки і освіти, впроваджуються якісно нові механізми підтримки інноваційно-інвестиційного процесу. Якісно новий рівень розвитку промислового виробництва і переклад його в стадію стійкого економічного зростання зачіпає широкий спектр організаційно-управлінських механізмів інноваційного і інвестиційного характеру. Формування інноваційно-інвестиційного напрямку розвитку промисловості може стати реальною основою відтворювального процесу усіх рівнів управління, починаючи з окремого підприємства і завершуючи народним господарством в цілому.

Нині проблемам управління в інноваційно-інвестиційній сфері приділяється пильна увага, проте, як показують дослідження багатьох авторів, ефективність отриманих результатів поки що залишається низькою, оскільки в основному усі дослідження зачіпають планово-ринковий тип структурної модернізації промислового сектора економіки і інтенсифікації інноваційно-інвестиційного шляху розвитку. Проте, необхідно відмітити, що особливу актуальність набуває проблема формування ефек-

тивної системи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним розвитком промислового підприємства.

В основу вирішення цієї проблеми має бути покладений перехід на наукомісткі виробництва через механізм мотивації розвитку науково-технічного прогресу, який нині, як правило, закінчується заміною застарілого устаткування новим. Стан вітчизняної економіки вимагає не тільки оновлення, а структурних змін усій системи господарського пристрою, і, передусім, створення умов для розвитку промислового виробництва на інноваційній основі, що особливо важливо в умовах жорсткої конкурентної боротьби за технологічні переваги економіки в майбутньому. Реалізація цього напряму, безумовно пов'язана із залученням інвестиційних ресурсів, і, безумовно, визначається мірою використання інноваційних проривних технологій в управлінні промисловим потенціалом, що і обумовлює актуальність теми.

Метою статті є розробка механізму взаємодії внутрішніх і зовнішніх факторів стратегічного управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємства.

Стратегічне управління інноваційно-інвестиційним розвитком промислового підприємства є одним з аспектів громадського відтворювального процесу, основи якого були закладені ще в працях класиків економічної науки. У наступному ці основи були розвинені, уточнені і конкретизовані в працях, як вітчизняних, так і зарубіжних економістів, а саме: В. Геєць [3], М. Данько [1], В. Дикань [1, 2], Л. Калініченко [1], О. Кірдіна [2], І. Назаренко [2], В. Прохорова [4], Ю. Уткіна [2] та інші. Вивчення робіт різних авторів дозволило зробити висновок, що деякі загальнотеоретичні питання, а також методологічні і практичні аспекти управління інноваційно-технологічним процесом в умовах невизначеності, є недостатньо дослідженими і вимагають подальшої розробки.

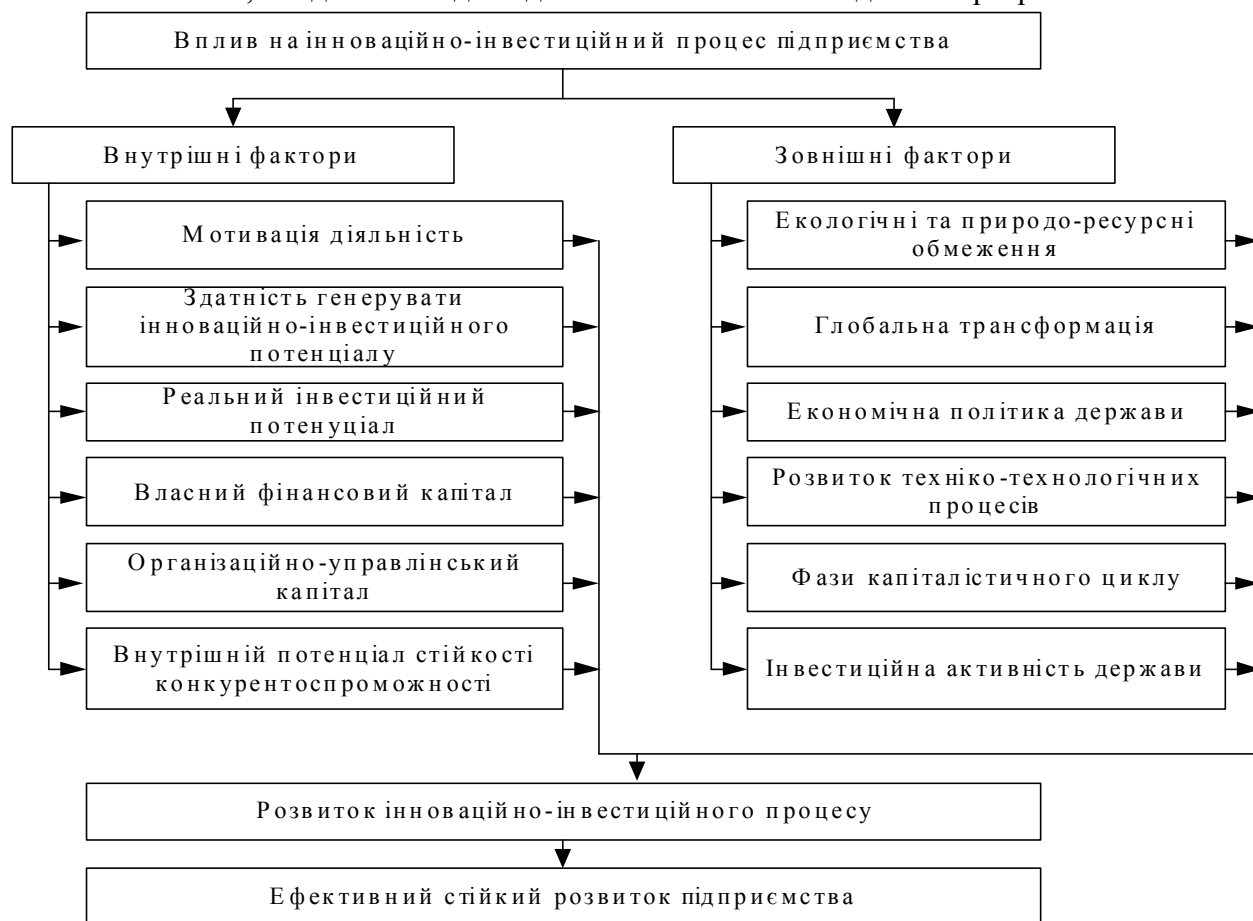

Рис. 1 Механізм взаємодії внутрішніх і зовнішніх факторів стратегічного управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємства

Інноваційно-інвестиційний розвиток підприємства є, з одного боку, особливим типом відтворювального процесу в його масштабах, а, з іншої - є об'єктом стратегічного управління. У руслі такого підходу до стратегічного управління було змодельовано механізм взаємодії внутрішніх чинників і зовнішніх умов стратегічного управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємства.

ства. Цей механізм у вигляді схеми представлений на рисунку 1.

Стратегічне управління інноваційно-інвестиційним розвитком з точки зору оптимально організованого процесу передбачає виконання наступних умов: розподіл прибутку здійснюється за цільовими напрямками в розрізі тих пріоритетів, які інтенсифікують виробництво і мінімізують середньогалузеві витрати. Оскільки ефект розподілу прибутку визначається через мотиваційний механізм оплати праці, то виробничо-господарська діяльність з цієї точки зору повинна будуватися за категоріями оплати і рівнях управління фондом споживаних грошових ресурсів працівниками промислового підприємства. Стійкий і ефективний розвиток підприємства припускає виконання базових умов функціональності виходячи з того, що власник, керівник і робітник бачать свою головну мету відносно підприємства як його ефективного стійкого розвитку на базі науково-технічного прогресу. Якщо сформульовані вище вимоги не виконуються, то стратегічне управління інноваційно-інвестиційним процесом ніяк не може бути забезпечено на належному рівні. Отже, стратегічне управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємства є проведення політики в кредитово-інвестиційній сфері з урахуванням інноваційного характеру розвитку глобальних економічних процесів і структурних змін. Розглянемо детальніше функції інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства, які наведено на рис. 2.

Рис. 2 Функції інноваційно-інвестиційного процесу

Функція інноваційності - генерування, впровадження і поширення суспільно-корисних інновацій в системі громадського відтворення, в його сферах, сегментах, галузях і на усіх рівнях, з відсіюванням даремних і шкідливих для суспільства інновацій, у тому числі що імітують прогресивний розвиток. Потрібно відмітити, що і на попередніх етапах людської історії прогресивна новизна вносила в систему громадського відтворення на усіх його рівнях в результаті інновацій і інвестицій.

Функція розвитку - забезпечення розвитку системи громадського відтворення в цілому і в розрізі складових частин шляхом здійснення інновацій і інвестицій як єдиного інтегрованого процесу в сфери матеріального і інтелектуального виробництва, а також в людський капітал. Розвиток громадського відтворення в цілому і в складових частинах на усіх рівнях і в попередні стадії розвитку людства відбувалося в результаті інновацій і інвестицій. При цьому в загальній масі останніх тільки їх явно менша частина реалізовувала інновації, а пригнічуючи частина інвестицій базувалася на техніці і технологіях, що не оновлювалися протягом тривалого часу. В епоху глобальної трансформації саме інтегрований в єдине ціле інноваційно-інвестиційний процес, що став перманентно-інтенсивним і що набув нині широкого поширення в усіх галузях економіки, об'єктивно виступає визначальною силою розвитку.

Функція оновлення - забезпечення шляхом інвестицій, що базуються на прогресивних інноваціях з оновлення морально і фізично зношених основних виробничих фондів, а також в перепідготовку і підвищення кваліфікації кадрів.

Функцію оновлення не слід ототожнювати з функцією інноваційності. Відмінність цих функцій виражається в тому, що функція інноваційності пов'язана з розвитком системи громадського відтворення на основі створення виробничих потужностей і підготовки кваліфікованих кадрів кожен раз знову, а функція оновлення здійснюється через інноваційне оновлення вже створених раніше, але

зношених фізично і морально виробничих потужностей, а також оновлення кваліфікації кадрів, що раніше вже здобули загальну і професійну освіту.

Функція пропорційності - забезпечення в ході безперервного інноваційно-інвестиційного процесу підтримки динамічної пропорційності громадського відтворювального процесу в розрізі його сфер, галузей, регіонів, вироблюваної продукції і інтегрованого економічного потенціалу. За роки радикальних ринкових реформ інтегрована пропорційність народного господарства країни була деформована кардинальним чином. Адже замість пріоритету науки, освіти, галузей, що генерують науково-технічний прогрес, на перший план висунулися паливно-енергетичні і сировинні галузі.

Інноваційно-інвестиційний процес є рушійною силою, що здійснює динамічну зміну загальних, приватних і одиничних пропорцій системи громадського відтворення на усіх його рівнях. Найбільш сприятливі умови для формування таких систем за критеріями оптимальності і ефективності створює інтегрована соціально-економічна система суспільства.

Функція синергетичності - забезпечення в результаті ефективного протікання інноваційно-інвестиційного процесу створення матеріально-технічної і організаційно-управлінської основи для максимізації синергетичного ефекту в системі громадського відтворювального процесу на його рівнях. Інноваційно-інвестиційний процес повинен прагнути до досягнення в процесі свого здійснення можливо більшого синергетичного ефекту. Проте це не функція, а істотна значуща властивість. Функція інноваційно-інвестиційного процесу полягає в створенні матеріально-технічних і організаційно-управлінських умов, необхідних для можливо більшої максимізації синергетичного ефекту, коли саме їх створення є безпосереднім результатом відповідних інновацій.

Функція екологічності - забезпечення в результаті системно орієнтованого на екологічні імперативи інноваційно-інвестиційного процесу кардинального перетворення усієї системи громадського відтворення відповідно до об'єктивних вимог законів екології людини, природи, суспільства. Суспільство і держава в міру усвідомлення екологічних основ глобальної трансформації визначають цілі і завдання зі здійснення в стратегічній перспективі кардинального перетворення усієї системи громадського відтворення відповідно до законів екології людини, природи, суспільства. У забезпеченні практичного рішення екологічних завдань і полягає функція екологічності. Вищенаведені функції представляють теоретичний аспект у вигляді єдиного взаємозв'язаного комплексу при моделюванні ролі інноваційно-інвестиційного процесу відтворення в умовах глобальної трансформації.

ВИСНОВКИ

Отже, для забезпечення ефективності інвестиційної діяльності підприємства необхідно, перш за все, створити узгоджену на всіх рівнях і тимчасових етапах методику формування інвестиційних пріоритетів підприємства, що являє собою конкретні правила прийняття рішень, що конструктивно реалізуються на основі певної аналітичної і початкової інформації. Для того, щоб бути конкурентоздатним підприємством на ринку, кожне підприємство повинно запроваджувати систему інноваційно-інвестиційних заходів та проводити оцінку їх ефективності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Данько М.І. Підвищення інвестиційно-інноваційного потенціалу промислових підприємств залізничного транспорту в умовах інтеграційних процесів: [моногр.] / М.І. Данько, В.Л. Дикань, Л.Л. Калініченко — Х.: УкрДАЗТ, 2010. — 167 с.
2. Економіка і організація інноваційної діяльності : [навч. посібник для студентів економічних спеціальностей ВНЗ] / В.Л. Дикань, О.Г. Кірдіна, І.Л. Назаренко, Ю.М. Уткіна — Х.: УкрДАЗТ, 2012. — 225с.
3. Гєєць В. Інновативно-інноваційний шлях розвитку – модернізаційний проект розвитку української економіки і суспільства початку ХХІ століття / В. Гєєць // Банківська справа. — 2003. — № 4. — С. 3-32.
4. Прохорова В.В. Адаптивний потенціал інноваційного розвитку підприємств в контексті економіки знань. / В. В. Прохорова, П. В. Свідерський // Вісник економіки транспорту і промисловості. — 2011. — № 36. — С. 318—322.